

ЦРКВА РОЂЕЊА СВЕТОГ ЈОВАНА КРСТИТЕЉА

Парохијска црква наше школе је црква Рођења Светог Јована Крститеља на Централном гробљу. Наизглед, обична парохијска црква, скромног изгледа и незнатне старости, у земљи где се старост светиња мери вековима 60 година је тек један тренутак. Ипак, у нашој земљи све носи терет историје, па тако га носи и наша црква. Прича о настанку иконостаса који се налази у унутрашњости цркве је трагична прича о страдању нашег народа, његовој непоколебљивости, истрајности и племенитости. Скромни дуборез крије топлину љубави и вере које су уграђене у њега, али и горчину страдања оних који су га израдили. Најзаслужнији за израду иконостаса је архитекта и универзитетски професор Григорије



Иванович Самјолов (1904-1989.), потомак козачке породице која је, после болшевичке револуције у Русији, уточиште пронашла у нашој земљи. Пошто је завршио Војну гимназију у Београду, по почетку Другог светског рата прихватио се официрске дужности. Немци су га заробили заједно са његовом јединицом у околини Сребренице 1941. Иако је могао као официр да избегне заробљавање, скинуо је официрске еполете и са својим војницима је депортован у немачки концентрациони логор Бадсулзи код злогласног Бухенвалда. Као рођеном Русу, Немци су му нудили да не проводи дане са заробљеним Србима већ да се врати у Београд. Он је то одбио делећи судбину својих војника. Ни страхоте логора нису могле угасити стваралачки жар професора Григорија. Када су српски заробљени војници одлучили да једну бараку преуреде у капелу, професор Григорије је започео израду иконостаса. Дрвена конструкција је израђена од храстових прагова



старог железничког колосека, а алат за дуборез логораши су израђивали од металних отпадака и потковица. Српски војници су се одрицали скромних логорашких следовања да би прибавили материјал потребан за израду иконостаса. Иконе за иконостас је сликао сам професор Григорије, а икона Господа Исуса Христа је јединствена у православном свету јер су на њој Христу руке везане конопцима што симболички представља страдање и ропство Срба. Јединствена је и икона архиђакона и првомученика Светог Стефана која се налази на јужним

икона архиђакона и првомученика Светог

дверима иконостаса. Испод богослужбене ђаконске одежде Светог Стефана, види се оковратник српске војничке униформе. После рата, иконостас је 1945. године пренет у Србију и после неколико премештања, завршио је у нашој парохијској цркви. Иконостас је због свог порекла под заштитом UNESCO-а и представља део светске културне баштине. О цркви можемо још говорити, али остављамо нешто и за вашу знатижељу коју можете задовољити ако посетите нашу парохијску цркву. Можете сазнати нешто о богатом зидном живопису или о пореклу звона које свакодневно позива верне да на тренутак оставе бриге овога света и молитвено се обрате Богу. Да се у својим молитвама сете професора Григорија и српских војника чије су љубав и вера материјализоване у иконостасу цркве Рођења Светог Јована Крститеља.